Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 94g/2026

privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și a articolelor 357 și 370 alin. (1) din Codul civil

(*competența administratorului insolvabilității de a adopta măsuri pentru conservarea masei debitoare*)

CHIȘINĂU

19 noiembrie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dnei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dlui Vasili Oprea, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 5 mai 2026,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 19 noiembrie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare" din articolul 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și a articolelor 357 și 370 alin. (1) din Codul civil, ridicată de dl avocat Tudor Leșanu, în interesele dlui Ion Crețu, lichidator al Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul", în dosarul nr. 2i-122-8/2018, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de domnul judecător Vitalie Guțan, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Printr-o hotărâre din 2 octombrie 2013, Curtea de Apel Chișinău a intentat procesul de insolvabilitate în privința *ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Codrul"* și a desemnat un administrator al insolvabilității.

4. Printr-o hotărâre din 26 iunie 2014, Curtea de Apel Chișinău a confirmat planul procedurii de restructurare și a trecut la procedura realizării planului.

5. La 18 octombrie 2022, administratorul insolvabilității *ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Codrul"*, dl Vitalii Mamaliga, a transmis *SRL „Apa Cristalina"* o cantitate de cereale spre păstrare în baza unui contract de depozit.

6. Printr-o hotărâre din 14 martie 2024, Judecătoria Chișinău a revocat planul procedurii de restructurare a *ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Codrul"*, a dispus aplicarea față de debitor a procedurii falimentului și a desemnat un lichidator.

7. Printr-o hotărâre a comitetului creditorilor *ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Codrul"* s-a apreciat că contractul de depozitare a cerealelor menționat *supra* este ineficient. Prin notificarea din 25 iunie 2024,

lichidatorul debitorului insolvabil, dl Ion Crețu, a solicitat *SRL „Apa Cristalina”* restituirea cerealelor predate spre păstrare sau achitarea valorii acestora.

8. Având în vedere că cerealele depozitate nu au fost restituite, la 27 decembrie 2024, lichidatorul *ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”* a formulat o acțiune împotriva *SRL „Apa Cristalina”* și a administratorului autorizat Vitalii Mamaliga, pentru încasarea valorii cerealelor depozitate.

9. În cadrul examinării cauzei, dl Tudor Leșanu, avocat al dlui lichidator Ion Crețu, a ridicat, în interesele debitorului insolvabil *ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”*, excepția de neconstituționalitate a textului „adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare” din articolul 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și a articolelor 357 și 370 alin. (1) din Codul civil.

10. Printr-o încheiere din 4 mai 2026, Judecătoria Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

11. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20
Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiție.”

Articolul 23
Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 46
Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

[...].”

Articolul 54
Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 127
Proprietatea

„(1) Statul ocroteşte proprietatea.

(2) Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicţie cu interesele societăţii.

[...].”

12. Prevederile relevante ale Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 sunt următoarele:

Articolul 66
Atribuţiile principale şi drepturile administratorului şi lichidatorului

„(1) Administratorul şi lichidatorul au următoarele atribuţii principale:

a) examinarea activităţii debitorului asupra căruia se iniţiază procedura de insolvabilitate în raport cu situaţia de fapt, întocmirea unui raport amănunţit asupra cauzelor şi împrejurărilor care au condus la insolvabilitate, menţionîndu-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condiţiile legii, prezentarea acestui raport instanţei de insolvabilitate în termenul stabilit de ea;

b) deschiderea, examinarea, sigilarea, sechestrarea încăperilor de producţie, a depozitelor, spaţiilor comerciale şi administrative, altor asemenea; evacuarea bunurilor şi a persoanelor din încăperile ocupate ilegal; inventarierea patrimoniului debitorului, partajarea lui, **adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare**;

[...].”

13. Prevederile relevante ale Codului civil, adoptat prin Legea nr. 1107 din 6 iunie 2002, sunt următoarele:

Articolul 357
Actele juridice ineficiente

„(1) Dacă, conform legii, actul juridic, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parţial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient.

(2) Actul juridic devine eficient de îndată ce este înlăturat temeiul de ineficienţă.

(3) Ineficienţa actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o invoce din oficiu după ce a ascultat participanţii la proces.

(4) Atât acţiunea în constatarea ineficienţei actului juridic, cât şi excepţia prin care se invocă ineficienţa sunt imprescriptibile dacă legea nu prevede altfel. Cu toate acestea, se prescriu extinctiv în termen de 10 ani acţiunile privind aplicarea efectelor ineficienţei actului juridic, indiferent dacă sunt introduse împreună cu acţiunea în constatare a ineficienţei sau după admiterea acestei acţiuni.”

Articolul 370
Încheierea actului juridic fără împuterniciri de reprezentare

„(1) Dacă o persoană încheie un act juridic în numele unei alte persoane fără a avea împuterniciri pentru reprezentare sau cu depăşirea împuternicirilor, actul juridic produce efecte pentru reprezentat numai în cazul în care acesta îl ratifică ulterior. În acest caz,

actul juridic poate fi ratificat atât expres, cât şi prin acţiuni concludente. Până la ratificare actul juridic constituie un act juridic ineficient în raport cu reprezentatul.

[...]."

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că articolul 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității nu îndeplinește standardul calității legii, pentru că nu stabilește care acțiuni pot fi încadrate drept „măsuri", care sunt limitele competenței administratorului în domeniul conservării masei debitoare la încheierea actelor juridice cu terții asupra bunurilor debitorului și în ce măsură este ținut de acordul organelor creditorilor la încheierea unor acte juridice. Pe baza acestei norme, administratorul insolvabilității poate susține că orice act juridic încheiat reprezintă o măsură pentru conservarea masei debitoare.

15. În lipsa unor criterii care ar limita marja discreționară a administratorului, autorul susține că nu dispune de un remediu efectiv asupra respectării de către administratorul insolvabilității a limitelor competențelor prevăzute de lege la încheierea actelor juridice. Prin urmare, pentru autor nu este clar în care cazuri survin efectele prevăzute de articolele 357 și 370 alin. (1) din Codul civil.

16. Totodată, posibilitatea administratorului insolvabilității de a le transmite terților bunuri ale debitorului fără aprobarea prealabilă a comitetului creditorilor sau ratificarea actelor încheiate până la executarea acestora poate aduce pierderi masei debitoare. În consecință, este afectat dreptul de proprietate al creditorilor.

17. În opinia autorului sesizării, textul contestat contravine articolelor 1 alin. (3), 4, 8, 20, 23, 46, 54 și 127 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

18. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

19. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea insolvabilității și din Codul civil, ține de competența Curții Constituționale.

20. Curtea observă că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

21. Obiecte ale excepției de neconstituționalitate sunt textul „adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare" din articolul 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității și articolele 357 și 370 alin. (1) din Codul civil. Prevederile contestate din Legea insolvabilității și articolul 370 alin. (1) din Codul civil nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate. Textul „conform legii" din articolul 357 alin. (1) din Codul civil a făcut obiectul Deciziei nr. 140 din 13 august 2026. De principiu, această situație nu reprezintă un impediment pentru un nou control de constituționalitate al

prevederilor contestate, din perspectiva altor critici (DCC nr. 86 din 17 iulie 2025, § 17).

22. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză în care se pretinde ineficiența unui contract de depozit și se solicită încasarea contravalorii bunurilor transmise pe baza acestuia. Curtea admite că prevederile contestate ar putea fi aplicate la examinarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

23. Curtea reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (DCC nr. 179 din 27 noiembrie 2025, § 18).

24. Autorul excepției susține că prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3) (*statul de drept*), 4 (*drepturile și libertățile omului*), 8 (*respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale*), 20 (*accesul liber la justiție*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 46 (*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*), 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) și 127 (*proprietatea*) din Constituție.

25. Cu privire la incidența articolelor 1 alin. (3), 4 și 8 din Constituție, Curtea subliniază că acestea comportă un caracter general și nu pot constitui repere individuale și separate (DCC nr. 26 din 2 aprilie 2024, § 23). De asemenea, articolele 23 și 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție (DCC nr. 90 din 28 iulie 2025, § 18).

26. Cu privire la incidența articolului 20 coroborat cu articolul 23 din Constituție, Curtea observă că criticile autorului se referă la: (i) neclaritatea textului „măsuri pentru conservarea masei debitoare”, (ii) marja excesiv de largă de care dispune administratorul insolvabilității/lichidatorul la adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare și (iii) lipsa unui remediu efectiv asupra respectării de către administrator a limitelor competențelor la încheierea actelor juridice.

27. Curtea are în vedere că scopul Legii insolvabilității este instituirea unei proceduri judiciare colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului insolvabil (a se vedea articolul 1). Procedura de insolvabilitate se deosebește nu doar prin componența participanților, dar și prin modul special de intentare, de examinare, de încetare a cauzelor, precum și complexitatea acțiunilor/măsurilor care se desfășoară sub autoritatea instanței (DCC nr. 125 din 2 septembrie 2025, § 26).

28. În cadrul unei proceduri de insolvabilitate, administratorul insolvabilității are un rol distinct în raport cu ceilalți participanți la procedură. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolvabil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să-și poată valorifica creanțele într-o măsură cât mai mare şi cât mai operativ (DCC nr. 152 din 19 octombrie 2021, § 21; DCC nr. 48 din 19 martie 2026, § 27). Parlamentul a stabilit că, din momentul intentării procedurii de insolvabilitate, activitatea organelor de conducere ale debitorului se

suspendă, iar dreptul debitorului de a administra şi de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare este transmis administratorului insolvabilității sau lichidatorului (articolul 74 alin. (1)), care își exercită atribuțiile sub supravegherea instanței de insolvabilitate. Parlamentul a stabilit atribuțiile principale ale administratorului insolvabilității/lichidatorului și l-a împuternicit să acționeze în numele și în interesul debitorului insolvabil, inclusiv să adopte măsuri pentru conservarea masei debitoare (articolul 66 alin. (1) lit. b) din Lege). În context, legislatorul a prevăzut că toate „acțiunile administratorului/lichidatorului sunt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cât mai deplină a creanțelor creditorilor” (a se vedea articolul 68 alin. (2) din Lege).

29. Referitor la argumentele autorului privind pretinsa neclaritate a sensului și întinderii competenței administratorului de a adopta „măsuri pentru conservarea masei debitoare”, Curtea observă că textul contestat urmează a fi interpretat în corelație cu atribuțiile legale ale administratorului insolvabilității, scopul procedurii aplicate debitorului insolvabil, dar și a categoriile de bunuri incluse în masa debitoare, precum și valoarea acestora. Textul contestat îl obligă pe administratorul insolvabilității/lichidator să se asigure că bunurile debitorului insolvabil sunt identificate, protejate și păstrate, astfel, încât să nu să se piardă și nici să nu-și diminueze în mod nejustificat valoarea în detrimentul creditorilor. Curtea nu poate reține nici alegațiile autorului sesizării asupra problemei includerii/neincluderi în „măsurile de conservare” a actelor materiale și/sau a actelor juridice. Având în vedere că în procedurile de insolvabilitate sunt implicați profesioniști (administratori, lichidatori, avocați), iar interpretarea și aplicarea normelor legale din acest domeniu este o activitate profesională a acestora, ei pot distinge că legislatorul prin generalitatea termenilor folosiți în textul legii a avut în vedere prerogativele administratorului/lichidatorului de a îndeplini atât acte materiale (inventariere, pază, păstrare, sigilare, evacuare, înlăturarea riscului etc.), cât și de a încheia acte juridice (diferite contracte civile, comerciale, acte procesuale), necesare pentru atingerea scopului prevăzut de lege. Așadar, măsurile de conservare a masei debitoare presupun nu doar măsuri de protejare fizică a bunurilor, ci și măsuri juridice de împiedicare a reducerii valorii bunurilor, revendicarea/recuperarea bunurilor sau protejarea drepturilor patrimoniale.

30. Prin urmare, Curtea nu reține criticile autorului care se referă la neclaritatea prevederilor articolului 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității.

31. Referitor la lipsa criteriilor de delimitare a măsurilor pentru conservarea masei debitoare de acte juridice încheiate de administratorul insolvabilității în numele debitorului care necesită aprobarea de către organul competent, *i.e.* comitetul creditorilor, Curtea menționează următoarele.

32. Parlamentul a stabilit prin textul contestat din articolul 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității competența generală a administratorului insolvabilității de a adopta măsuri pentru conservarea masei debitoare. Parlamentul a precizat că, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul urmează să ia neîntârziat în primire și administrare toate bunurile care aparțin masei debitoare (articolul 107 alin. (1) din Lege). Devenind depozitarul lor judiciar,

administratorul insolvabilității adoptă măsurile necesare pentru conservarea, păstrarea şi paza bunurilor din masa debitoare (articolul 109 alin. (1) din Lege). Curtea mai observă că Legea condiționează încheierea actelor juridice în privința bunurilor din masa debitoare de către administrator de acordul organelor creditorilor (adunarea creditorilor sau comitetul creditorilor) pentru unele situații precise, precum valorificarea și lichidarea masei debitoare (articolul 117 alin. (1)), vinderea unor bunuri potrivit regulilor comerţului de consignație (articolul 117 alin. (10)), încheierea actelor de proporții (articolele 54 alin. (1) lit. f) și 69 alin. (3)) etc.

33. În aceste condiții, Curtea reține că legislația stabilește repere suficiente pentru delimitarea competenței administratorului de a adopta măsuri pentru conservarea masei debitoare de situațiile în care încheierea anumitor acte juridice necesită aprobarea organelor creditorilor. Stabilirea naturii juridice a unui act încheiat de administrator, a scopului acestuia și a necesității obținerii aprobării organului competent presupune interpretarea coroborată a dispozițiilor legale aplicabile, în funcție de circumstanțele fiecărei cauze.

34. Curtea observă că, în partea acestor critici, de fapt, autorul consideră că instanța s-ar afla în dificultate la judecarea cauzei în care persoana interesată a invocat ineficiența unui act juridic încheiat de un administrator al procesului de insolvabilitate în privința unor bunuri din masa debitoare. Curtea reiterează că nu analizează cazuri concrete şi chestiuni de interpretare şi de aplicare a legii. Ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze legea, să-i clarifice sensul și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea acesteia (DCC nr. 132 din 17 octombrie 2024, § 26; DCC nr. 15 din 6 februarie 2025, § 23).

35. Referitor la incidența articolelor 46 și 127 din Constituție, autorul susține că prin omisiunea de a stabili o procedură de control al măsurilor luate de către administratorul insolvabilității pentru conservarea masei debitoare până la executarea acestora, legislatorul nu a asigurat protecția dreptului de proprietate al creditorilor și executarea cât mai deplină a creanțelor validate într-o procedură de insolvabilitate.

36. Curtea notează că reglementarea regimului juridic general al proprietății și a procedurii de judecată ține de competența Parlamentului (articolele 72 alin. (3) lit. e) și 115 alin. (4) din Constituție). Prin urmare, stabilirea regulilor pe care administratorul insolvabilității urmează să le respecte la adoptarea măsurilor pentru conservarea masei debitoare și a ordinii de aprobare și contestare a acestor măsuri se înscrie în marja sa de apreciere. Totuși, legislația trebuie să-i ofere persoanei posibilitatea de a-şi prezenta cazul în faţa unei autorităţi competente, care să se pronunţe în privinţa măsurii care aduce atingere dreptului său de proprietate. Statul are obligaţia de a institui proceduri judiciare care implică garanţii suficiente şi care le permit instanţelor naţionale să soluţioneze în mod eficient şi corect orice litigii între persoane private, precum şi între indivizi şi stat (DCC nr.145 din 21 noiembrie 2024, § 43; DCC nr. 48 din 19 martie 2026, § 34).

37. Curtea observă că Parlamentul a instituit un mecanism de control judiciar al măsurilor adoptate de administratorul insolvabilității sau de lichidator. Astfel, potrivit articolului 68 alin. (10) din Legea insolvabilității, reprezentantul debitorului și orice creditor pot contesta măsurile adoptate de administrator sau de lichidator în fața instanței de insolvabilitate. Instanța

soluționează contestația în termen de 10 zile de la înregistrare și poate dispune, la cererea contestatarului, suspendarea executării măsurii contestate. Prin urmare, Curtea reține că legislația prevede atât posibilitatea verificării judiciare a măsurilor adoptate de administratorul insolvabilității, cât și un mecanism de protecție împotriva eventualelor consecințe prejudiciabile ale acestora.

38. Curtea mai observă că Parlamentul a reglementat consecințele juridice ale încheierii actelor fără împuterniciri de reprezentare sau cu depășirea acestora. Astfel, potrivit articolului 370 alin. (1) din Codul civil, un asemenea act juridic produce efecte pentru reprezentat numai în cazul ratificării sale ulterioare, fiind ineficient în raport cu acesta până la ratificare. Totodată, alineatul (4) al aceluiași articol prevede aplicarea acestor reguli și în cazul în care administratorul sau un alt reprezentant al unei persoane juridice încheie un act juridic fără aprobarea corespunzătoare, obligatorie potrivit legii, din partea organului competent, dacă legea nu prevede o altă consecință. Curtea reține că articolul 357 din Codul civil reglementează posibilitatea invocării ineficienței actului juridic, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de către orice persoană care justifică un interes născut și actual. Prin urmare, cadrul normativ prevede mecanisme juridice care permit examinarea consecințelor nerespectării condițiilor legale de reprezentare și de aprobare a actelor juridice. Totodată, Curtea observă că articolul 69 alin. (8) din Legea insolvabilității reglementează efectele actelor de proporții și ale actelor cu conflict de interese încheiate cu încălcarea dispozițiilor acestui articol, prevăzând condițiile în care asemenea acte rămân valide pentru terții de bună-credință. Stabilirea normelor aplicabile contractului din litigiul principal și verificarea întrunirii condițiilor ineficienței acestuia revin instanței de judecată.

39. Astfel, Curtea observă că autorul excepției dispune de remedii procedurale care i-ar permite să invoce ineficiența unui act juridic încheiat anterior desemnării sale în numele debitorului, astfel încât să asigure executarea cât mai deplină a creanțelor creditorilor. Totodată, Curtea observă că argumentele autorului nu demonstrează existența unei deficiențe a cadrului normativ contestat care să ridice o problemă de constituționalitate din perspectiva articolului 46 din Constituție.

40. Mai mult, Curtea reține că, fiind desemnat din rândul administratorilor autorizați, administratorul insolvabilității/lichidatorul în exercițiul funcției trebuie să acționeze „cu diligența unui bun profesionist” (a se vedea articolul 68 alin. (1) din Lege), „[...] conform nivelului de competenţă şi diligenţă corespunzătoare cunoştinţelor, competenţei şi experienţei pe care le deţine, precum şi celor care se pot aştepta de la un bun administrator” (a se vedea articolul 187 din Codul civil). Aceste standarde îi impun, *inter alia*, obligația de a încheia, în numele debitorului insolvabil, acte juridice menite să asigure realizarea scopului propus de legislator, adică executarea cât mai deplină a creanţelor creditorilor. Îndeplinirea necorespunzătoare a atribuţiilor profesionale de către administrator/lichidator, precum şi producerea unor repercusiuni negative pentru creditori şi/sau pentru debitorul insolvabil, pot conduce la angajarea răspunderii pentru prejudiciul cauzat (a se vedea articolul 73 din Lege).

41. Pe baza celor menționate mai sus, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) lit. d), (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare" din articolul 66 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și a articolelor 357 și 370 alin. (1) din Codul civil, ridicată de dl avocat Tudor Leșanu, în interesele dlui Ion Crețu, lichidator al Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul", în dosarul nr. 2i-122-8/2018, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte **Domnica MANOLE**

Chișinău, 19 noiembrie 2026
DCC nr. 174
Dosarul nr. 94g/2026